

„Dă-Mi, fiule, inima ta!” „Rezistă! Nu-L fă de răs pe Hristos!”

(Pr. Adrian Făgețeanu)

Broșură
ortodoxă

Ediția a IV-a
28 Noiembrie
2022

„Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și
Eu vă voi odihni pe voi.” (Iisus Hristos)

„Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu.
Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele.”

„De-ar săvârși cineva
toate răutățile din
lume, însă dacă nu-și
pierde nădejdea în
DUMNEZEU și dacă
aleargă la pocăință, tot
se mântuiește.
(Sfântul Ioan Iacob
Hozevitul)

„Umpleți-vă zilele cu dragoste! Uitați
de voi și amintiți-vă de alții. Dacă
cineva are nevoie de bunătatea voastră,
oferiți-o, acum în clipa aceasta, mâine poate fi
prea târziu. Dacă inima aproapelui are
nevoie de cuvinte de încurajare,
recunoștință, sprijin, spuneți-i aceste
cuvinte astăzi. Problema multora
dintre noi o reprezintă faptul că viața
ne e plină de cuvinte reci, de tăceri
inutile, iar grija pentru alții și faptele
bune le amânăm mereu pentru mai
târziu.”

(Sf. Împărăteasă Alexandra Feodorovna)

**Totul pierde din această viață,
doar Dumnezeu rămâne,
numai pentru EL merită să te lupți.
(Părintele Serafim Rose)**

„Nu există cuvinte care să explice
cât de mult ne iubește Iisus.
Cât de mult ne adoră. Dacă ați ști,
în fiecare zi I-ați spune: TE IUBESC, IISUSE!”
(Pr. Elpidie)

„Iertați-vă, iubiți-vă, mai vizitați-vă...
încurajați-vă, ajutați-vă! Când va dispărea
iubirea va veni sfârșitul lumii.”
(Părintele Ioanichie Bălan)

Să nu taci, să vorbești, să lupți, să te afli în treabă.
Să nu-ți vezi de treburile tale, ci de treaba dreptății,
care-i adevărata treabă a fiecăruia.
(Nicolae Steinhardt)

Despre importanța milosteniei

„Mare lucru, într-adevăr, să
faci milostenie unui om, căci
vei lua răsplată în cer; cât de
important e să miluiești un suflet
care este veșnic și neprihănit!”
(Pr. Efrem Atonitul)

Să ne aducem aminte mereu de moarte

„...Ne găsim în fața primejdiei, în fața morții cu totul nepregătiți. Nu vrem nimic, cătuși de puțin, așa, să ne apropiem de Dumnezeu. (...) Nu ne mișcăm deloc, rămânem în amorțire, rămânem în moarte, rămânem în pieire și nu avem cutezanță să ne ridicăm puțin, să facem ceva... Vedem cu ochii, auzim cu urechile și nu credem... Nu se face nimic, este parcă o moarte sufletească, o adormire totală.

Probabil că este și în viața noastră un diavol care ne asaltează înspre rău, înspre moleșală și înspre indiferentismul ăsta. Cel mai mare rău la ora actuală nu-i nimic altceva decât indiferentismul care ne duce la adormire, ne duce la amorțire, ne duce la pieirea noastră sufletească. Se poate ieși din aceasta numai dacă punem început bun. Să avem și noi tăria să ne hotărâm în sfârșit să facem ceva! Ar trebui să plângem, să ne căim, să vedem că suntem pe marginea prăpastiei acum, în toată drama aceasta pe care o trăim.“ (Pr. Iustin Pârvu)

Fără osteneală nu e rugăciune

De-ți vine la vremea rugăciunii silă, lene, vâgăuire, cunoaște că-s de la draci și-i o veche ispită. Căiește-te și roagă-L pe Domnul să te ierte pentru neputința ta. Iarăși, de-ți fuge mintea și nu mai știi ce spui la rugăciune, nu te lăsa de ea. Nu-i fă dracului pe plac. Vezi-ți de rugăciune, că spune în Pateric: chiar de nu pricepi cuvântul, îl pricepe dracul și se teme. Fără osteneală nu e rugăciune. (Învățătura părintelui Serghie, Ed. Sophia)

Fiecare caută să aibă dreptate, nimeni nu mai vrea să tacă

„Tăcerea este mare putere în războiul cel nevăzut cu mândria și reazim de nădejde spre biruință. Tăcerea este foarte plăcută celui ce nu nădăjduiește în sine, ci nădăjduiește numai în Dumnezeu.“

(Sf. Nicodim Aghioritul)

„...Suflete drag, omule binecuvântat de Dumnezeu!

Pentru cei care zic “am credința în suflet”

„AM CREDINȚA ÎN SUFLET...! Pentru toți aceia care nu merg la Biserică și zic că “Îl au pe Dumnezeu în suflet”, le propun următorul exercițiu: să și mâncați și să beți în suflet, să vă căsătoriți în suflet... V-a plăcut o tânără, căsătoriți-vă cu ea în suflet și atât. Da, ați putea și salariul să-l ridicați în suflet... Credința pe care o avem doar în su et e de fapt o lipsă de credință!“ (Pr. Dmitri Smîrnov)

„De ce învață oamenii doar prin durere și suferință?”

Foarte simplu, întrucât plăcerea și bucuria îi fac să se mulțumească cu lucrurile date în lumea aceasta, pe când durerea și suferința îi fac să caute o fericire mai adâncă, dincolo de marginile acestei lumi. Totul piere din această viață, doar DUMNEZEU rămâne, numai pentru EL merită să te lupți.“

(Părintele Serafim Rose)

Oriunde te-ai afla în momentul acesta și oricât de îngrijorat, de trist, de apăsător, de deznădăjduit, de disperat, de ocupat ești, nu uita că cineva te iubește, cineva există și se roagă pentru tine, cineva se bucură de existența ta, cuiva îi este plină inima de tine, cineva se roagă pentru tine și te îmbrățișează neconștient, fără ca tu să bănuiești acest lucru, fără ca tu să simți îmbrățișarea sau iubirea lui de la distanță! Suflete, niciodată nu ești singur! Întotdeauna există UN cineva, doar că noi nu îl simțim, nu îl vedem! Știi ceva, suflete, lasă-te

în voia lui Dumnezeu, căci vezi că dacă faci voia ta, nu iese niciodată bine! O zi plină de binecuvântare sfântă!“ (Părintele Ioan Danci)

„Dacă nu ești bolnav, dacă nu suferi, nu este pentru că ești foarte norocos, ci pentru că Dumnezeu te cheamă să participi la suferința altora! Trebuie să fii ochi pentru orbi, urechi pentru surzi, picioare pentru cei slabi. Trebuie să fii ajutorul oamenilor!“

(Sfântul Luca al Crimeei)

„Unde există ordine și pace, acolo este și Dumnezeu; unde este dezordine, acolo este și tulburare sufletească; iar unde este tulburare sufletească, acolo este și diavolul.“

(Părintele Efrem Filotheitul)

Nu este îngăduit ca cel ce luptă împotriva patimilor să fie nervos, posomorât, neliniștit, temător, ticăloșit, amarât, dezbinat întru sine.

Când din nevoița duhovnicească lipsește optimismul, nădejdea și bucuria cea adevărată, negreșit ceva nu merge bine. Sentimentul propriei

păcătoșenii îmi dă străpungerea inimii, nu frică și tulburare. Cel ce se pocăiește, acela iubește, arde în inima lui din pricina acestei iubiri și caută să recâștige timpul pe care l-a pierdut în păcate. Să nu deznădăjduim ușor, să nu ne dăm bătăuți și să nu ne temem atât de mult! Niciodată să nu ne plictisim s-o luăm de la capăt, niciodată să nu obosim să ducem lupta cea bună! Acel de șaptezeci de ori câte șapte a fost

spus și pentru noi. Înseamnă de nenumărate ori, deci nu trebuie să ne dăm bătăuți! Diavolul vrea să ne prindă în cursă prin deznădejde și să ne omoare. Se pleacă la urechea ta și spune „Nenorocitele, de vreme ce de-atâtea ori n-ai reușit, crezi că vei izbândi acum? Hai, renunță, amarâtule!“ Dar Dumnezeu vede lupta noastră dusă cu răbdare și sigur ne va ajuta.“

(Monahul Moise Aghioritul)

Să știți că pe diavol nu-l sperie nimic mai mult decât dragostea dintre voi!

Românul, din firea lui, este slab în inițiativă. Ne descompunem așa! Nu avem simțul ordinii, al disciplinei, al ascultării, al respectului! Ne osândim unii pe alții și ne blestemăm singuri prin ura și ranchiuna dintre noi. Nici măcar în încercări grele nu suntem uniți! Acest vrăjmaș al dezbinării are putere asupra noastră deoarece petrecem în mândria aceasta „elevată“.

Să fim uniți, să ne înțelegem cu iubire, să ne ținem cât mai aproape, atât în prezent, cât și în viitor. Vin vremuri foarte grele, în care ne vor înregimenta ca pe niște dobitoace. Cuvintele mele știu că sunt privite cu foarte multă înțelegere, dar așa va fi! Nu spun că sfârșitul lumii e acum, ci doar începutul durerilor, asupra cărora eu vă fac atenție. Pentru că nu vor fi păstori și preoți care să vă dea o explicație, să vă explice greutatea vremurilor în care trăim.

Să ne ținem într-o unitate și dragoste deplină pentru unitatea și apărarea Bisericii Ortodoxe. Suntem o mână de oameni loviți din toate părțile, fără nicio milă. Să știți că pe diavol nu-l sperie nimic mai mult decât dragostea dintre voi! De pildă un demonizat. Un demonizat este stăpânit de 3, 4, 5 demoni și îi aud uneori cum urlă și spun că doar dragostea îi alungă. Aceasta este situația în care ne aflăm și noi, acest om al zilelor noastre este stăpânit de diavol, pentru că lipsește dragostea dintre noi. (Fragment din Revista „Atitudini“, Nr. 64, „Convorbiri cu Părintele Justin Pârvu“)

Dragostea cea pentru Hristos

„Iubitule, dacă dorești să aprinzi în suflet dumnezeescul dor și să dobândești dragostea cea pentru Hristos și cu aceasta să dobândești și pe toate celelalte virtuți, mergi des la Sfânta Împărtășanie și ai să dobândești ceea ce dorești. Pentru că este cu neputință ca să nu iubească cineva pe Hristos, când se împărtășește adesea cu Sfântul Său Trup și Sânge și să nu fie iubit de Hristos.“

(Sfântul Nicodim Aghioritul)

„Viața și moartea depind de aproapele. Într-adevăr, dacă am câștigat pe fratele, am câștigat pe

Dumnezeu. Dar dacă am supărat pe fratele nostru, păcătuim față de Hristos!“

(Sf. Antonie cel Mare)

„Este cu neputință a-l afla lipsit de necazuri și ispite pe vreunul din cei pe care îi iubește Dumnezeu și îi are de fii...“ (Sf. Teofilact)

„Trebuie ca în suflet să avem pace, căci mântuirea este grea. În aceste timpuri e nevoie să fim înțelepți, și ne vom mântui. (Preacuviosul Lavrentie al Cernigovului)

Păzește-te, fiule, de cei cu credința strămbă

„PĂZEȘTE-TE, FIULE, DE CEI CU CREDINȚA STRĂMBĂ și de toate discuțiile lor, căci și pământul nostru s-a umplut de ei! Numai cel ce trăiește în Credința Ortodoxă își va mântui sufletul. Fiindcă nu există o altă credință mai bună, decât curata și sfânta noastră Credință Ortodoxă... De asemenea, fiule, nu se cade să lauzi o credință străină. Cine laudă o credință străină face la fel ca și cel care-și hulește propria credință. Cine laudă credința sa și pe cea străină e un fățarnic și apropiat de erezie... Dacă cineva îți spune: „Credința noastră și a voastră este de la Dumnezeu“, atunci, fiule, răspunde-i așa: „Fățarnicule! Cum pot fi amândouă de la Dumnezeu? Nu știi ce spune

Scriptura: Este un singur Domn, o singură Credință, un singur Botez (Efeseni 4, 5). Așadar, fiule, ferește-te de aceștia și întotdeauna apară-ți credința ta! “Nu te înfrăți cu ei, ci fugi de ei și întărește-te în credința ta prin fapte bune!... Fiule, chiar dacă va trebui să mori pentru credința ta sfântă, du-te cu îndrăzneală la moarte! Așa au murit și sfinții pentru Credință, iar acum viețuiesc întru Hristos.“ (Sfântul Cuvios Teodosie de la Pecerska (+1073), Patericul peșterilor de la Kiev)

Să nu te temi de nimeni, decât de tine

„Să fii mereu în realitatea momentului, cu prudență și calm. Urcuș mai este. Poți mereu să ai surprize. Să nu te temi de nimeni, decât de tine. Numai tu poți să-ți pierzi toate cuceririle prin vreo cedare necugetată,

cuprinsă de prejudecăți și temeri neîntemeiate. Diavolul, în toată bătălia aceasta, trebuie să ajute pe careva. Ferește-te să primești ajutorul acesta.“

(Arhim. Arsenie Papacioc, „Epistole“, Ed. Accent Print, pag. 14-15)

Piedici în calea virtuții

„La noi, oamenii, rațiunea și iubirea de sine, ca și neputința și refuzul de a ne supune cu ușurință sunt cele mai mari piedici în calea virtuții. Ne ridicăm împotriva celor care ne vin în ajutor și toată râvnă pe care ar trebui s-o îndreptăm spre arătarea bolii înaintea celor ce ne îngrijesc, noi o folosim ca să scăpăm de tratament. Ne folosim toată bărbăția ca să ne facem rău nouă înșine, și mintea, ca să ne împotrivim însănătoșirii noastre. (Sf. Grigorie de Nazianz)

Ia aminte la gânduri

„Ia aminte la gânduri, că pentru aceia care sunt de acord cu desfrânarea gândurilor și cu îndulcirea lor nu este nădejde de mântuire, iar cei care nu sunt de acord cu ele și se împotrivesc pe cât le stă în puteri, plini de stăruință, care se roagă împotriva lor, vor primi cununa de la Dumnezeu.“

(Schiarhimandritul Andronik Lukas)

Treziți-vă! Nu rămâneți afară din Împărăție!

„Treziți-vă! Nu rămâneți afară din Împărăție! Voi singuri sunteți cei care vă veți lăsa pe dinafară! Nimeni altcineva. Și începeți lupta prin a-L iubi pe Domnul cu toată mintea voastră!

Dar mintea voastră este plină de toată nebunia, de tot felul de gânduri și judecări nebunești față de aproapele, în loc să fie ocupată de gândul la Domnul.“

(Schiarhimandritul Ioachim Parr)

„Acum este vremea ca doar prin necazuri să se mântuiască omul. Astfel să ne plecăm până la pământ, să ne închinăm și să sărutăm mâna fiecărui necaz.“

(Arhimandritul Ioan Krestiankin)

Eternitatea este pentru cei bravi

„Nu trec în rândul martirilor nici fricoșii, nici pe cei ce s-au îndoit sau n-au avut curajul să-și mărturisească credința. Vor trece în eternitate numai cei bravi care-l înfruntă pe satana prin jertfa lor adusă lui Dumnezeu. Jertfele pe care le vrea Dumnezeu și pe care El le alege sunt ale celor care, atunci când sunt puși la încercare dau dovadă de cel mai înalt eroism.“

(Dumitru Bordeianu)

„Dacă omul își vede păcatele sale precum nisipul mării, acesta este un semn al sănătății su etești a celui ce se află pe calea mântuirii.“

(Sf. Petru Damaschin)

„Trebuie să răbdăm toate ispitele și încercările așa cum a răbdat Mântuitorul, și nu doar să răbdăm, ci cu bucurie să îndurăm toate.

Atunci vom dobândi mântuirea.“

(Stareța Aleksandra Aristova)

Avem frică de moarte. Cel dintâi eu. Și spunem: „Mă tem de moarte, mă tem să plec...” Dar de ce te temi? Hristos a spus să nu ne temem de moartea trupeză, ci de cea sufletească. De ce te temi să pleci din această viață? Te temi pentru că nu ai mărturia conștiinței că ești în regulă. Ceva nu e în regulă. Faptul că te temi înseamnă că nu ești într-o relație bună cu Dumnezeu. Îndreaptă relația cu Dumnezeu,

Nu contează numărul celor care se vor risipi, ci calitatea și valoarea celor care rămân în dreapta credință.

Chiar dacă s-ar pierde toată lumea, unul ortodox dacă rămâne, în acela e tot adevărul. El duce lupta, el este modelul și prototipul vieții noastre creștine. Și niciodată nu vor izbuti vrăjmașii Ortodoxiei, deoarece cu cât vor înmulți oprimările, cu atât își vor face deservicii. Adevăratul creștin

nu se impune cu forța. Adevăratul creștin vorbește prin sine. Nu noi apărăm pe Hristos, noi suntem niște slugi netrebnice, Hristos ne apară pe noi! Cine se poate opune lui Hristos?“ *(Pr. Iustin Pârvu)*

Înarmați-vă cu pavăza dată de la Dumnezeu,

„Copiii mei, cu mare stăruință vă îndemn, înarmați-vă cu pavăza dată de la Dumnezeu, ca să vă puteți păzi de uneltirile diavolului. Nici nu vă închipuiți ce viclean este.

Nu trebuie să luptăm cu oamenii, ci cu stăpâniile și puterile, adică duhurile rele. Aveți grijă! Diavolului nu-i este de folos să gândească și să simtă cineva că îi stă aproape. Un vrăjmaș ascuns și necunoscut e mai primejdios decât unul văzut. O, cât de mare și de groaznică e oastea dracilor!

Fără de număr este hoarda lor întunecată! Neschimbată, neobosită, zi și noapte căutând a ne face să cădem pe noi, toți cei ce credem în numele lui Hristos, să ne ademenească pe calea necredinței, a vicleniei și a necuviinței. Acești vrăjmași nevăzuți ai lui Dumnezeu au ca singur rost, zi și noapte, nimicirea noastră. Însă nu vă temeți, luați putere din numele lui Iisus!“ *(Sfântul Luca al Crimeei)*

„Iubește Rugăciunea lui Iisus, și ea te va acoperi ca o cămașă a virtuților, te va conduce pe calea mântuirii, te va încuraja, te va veseli și mântuire îți va dărui.“

(Schiarhimandritul Vitalie Sidorenko)

„Vor fi mari înșelări și numai harul lui Dumnezeu ne va putea izbăvi de ele. Așadar, rugați-vă, rugați-vă să nu cădeți în ispita înșelării!... Mare grijă cum mânuim internetul, pentru că el este unealtă mai mult drăcească.“

(Părintele Iustin Pârvu)

„Niciodată să nu încercați să îndreptați pe cineva cu mânie, deoarece ispita cu ispita nu se scoate, ci cu smerenie și iubire sinceră.“

(Sf. Iosif Isihastul)

Despre vorbirea în deșert

„Alungă departe de la tine duhul vorbăriei. Căci în el zac patimi foarte cumplite. De aici vine minciuna, îndrăzneala, glumele proaste, nerușinarea, vorbele nebunești și, scurt grăind, din vorbă multă nu va lipsi păcatul; iar bărbatul tăcut este scaun al simțirii. Ba vom da și socoteală pentru orice cuvânt deșert, cum a zis Domnul. Așadar tăcerea este foarte trebuincioasă și folositoare.

(Sf. Teodor al Edesiei)

Trebuie să conștientizăm pericolele pe care le aduce

vorbirea în deșert: depărtează harul, aprinde patima judecării aproapelui, împietrește inima de la rugăciune, înfierbântă sufletul spre patimă. Așadar, trebuie să ne educăm limba pentru a rosti doar lucrurile de folos. Iar vorbirea cea mai bineplăcută lui Dumnezeu este cea a rugăciunii și a mulțumirii pentru toate. Vorbirea cu responsabilitate denotă înțelepciune și ferește sufletul de tulburarea ispitelor.“ *(Sf. Teodor al Edesiei)*

Zicea unul dintre Bătrâni: „Ne adunăm la început unii cu alții și vorbeam spre folos și făceam cete-cete și urcam la cer. Acum

ne adunăm și ajungând la vorbire de rău, ne tragem unul pe altul în prăpastie în jos.“ *(Patericul Mare)*

Despre cârtire

„Dacă cineva va cârti Asta nu-i cum trebuie, asta nu-i bine, atunci niciodată nu va fi pace în suflet, chiar de ar păzi și postul și mult s-ar ruga. Apostolii aveau multă dăruire de sine voii lui Dumnezeu; prin aceasta se păstrează pacea. Așa și toți marii oameni sfinți au răbdat toate scârbele, dăruindu-se voii lui Dumnezeu.“ *(Arhim. Sofronie)*

„Dezvâțați-vă să discutați în contradictoriu: tulburând inima, disputele vă lipsesc de pacea sufletului. Împotriva oricărui gând rău înarmați-vă cu rugăciunea lui Iisus. Nu credeți prejudecăților.“

(Din Cartea Marii Stareți Ruși)

A zis un bătrân: „Silește-te cu grijă să nu păcătuiești, ca să nu batjocorești pe Dumnezeu, Care locuiește în tine, și să-L alungi din sufletul tău. (Patericul Mare)

„Gândurile curate au mai mare putere duhovnicească decât toată asceza, postul, privegherea...”

(Sfântul Paisie Aghioritul)

„Nu este nimic mai silnic decât o conștiință care te acuză și nimic mai îndrăzneț decât o conștiință care te apără.”

(Sfântul Maxim Mărturisitorul)

„Noi trebuie să înțelegem că iubirea de sine este autodistrugere.”

(Ioachim Parr)

„Amintiți-vă că aceea clipă pe care v-o pradă lenea poate fi ultima din viața voastră, după care urmează moartea și judecata.”

(Din Cartea Marii Stareți Ruși)

Despre sfințenie

Pr. Nicolae Steinhardt despre sfințenie... „Ce este sfințenia? Nu cred că stă în a-ți face o chilioară strâmtă pe un vâr de munte și a trăi acolo în deplină singurătate; sau a te zăvori într-o chilie, o cameră, o celulă pe viață; ori a-ți lega piciorul cu un lanț de un zid de piatră; ori a-ți trăi viața toată pe un stâlp, cocoțat acolo sus. Acestea-s forme simple, relativ ușoare, brute ale sfințeniei. Adevărata, marea sfințenie, de neînchipuit de grea este de a trăi într-o obște și a-ți iubi aproapele (așa cum e) ca pe tine însuși; sau măcar (stadiu inferior, însă tot remarcabil și sfânt) a te purta cu el ca și cum l-ai iubi ca pe tine însuși. Ori mai mult ca pe tine însuși.”

Răbdarea, iertarea și bucuria

„Acela care nu are răbdare cu noi când greșim, acela nu ne iubește. Nici acela nu ne iubește care nu ne iartă atunci când ne pare rău pentru greșeala noastră. Și acela ne iubește cel mai puțin dintre toți, care nu se bucură de îndreptarea noastră. Răbdarea, iertarea și bucuria sunt cele trei mari chipuri ale dragostei dumnezeiești. Acestea sunt chipurile a toată dragostea cea adevărată – dacă

Pacea sufletului

„În mod aparte, pentru a păstra pacea sufletească, să te străduiești a avea un duh vesel și nu trist. Trebuie să încerci să ieși din această stare cât mai iute cu putință, o mie de ispite apar din pricina lui: agitație, furie, învinuire, nemulțumire, gânduri de desfrânare, schimbare permanentă a locului...”

(Sf. Serafim de Sarov)

Despre lenevie

Sf. Gheorghe, într-o vedenie către un monah: „Pentru ce te stăpânește lenevirea și-ți împărăștii mintea încoace și-ncolo și nu iei aminte la rugăciunea lui Iisus Hristos? Nu știi câtă pagubă pătimește omul când se lenevește la rugăciune, măcar și o răsuflare? Și iarăși, cât folos are când cugetă la mântuitorul nume al Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos de-a pururea? Un om ca acesta se izbăvește de patimi și de păcate și se face lăcaș al Presfintei Treimi, și va ajunge la dragostea cea desăvârșită, pe care, în parte, ai cercat-o și tu din mila lui Dumnezeu cea neajunsă. Deci, știindu-i dulceața ei, pentru ce te lenevești de lucrul acesta?”

există cumva dragoste adevărată în afara dragostei dumnezeiești. Fără aceste trei chipuri, dragostea nu este dragoste.”

(Sfântul Nicolae Velimirovici)

„Când omul nu rabdă durerea cercetării, a muștrărilor, a tăierii propriei voi, a nesocotinței, a ironiei celorlalți, atunci va rămâne în patimi, bolnav, și la sfârșitul vieții va vedea cu limpezime că nu a lucrat cum trebuia pentru mântuirea sa... Fără răbdarea durerii, omul nu se vindecă. Trebuie să răbdăm încercările tămăduitoare ale lui Dumnezeu.”

(Părintele Efrem Filotheitul)

Despre răutatea diavolilor

„De nu ar exista Îngeri păzitori și îndrumători pe lângă oamenii cei buni și binecredincioși, demonii ar nimici tot neamul omenesc, dacă Domnul le-ar îngădui să facă cu oamenii ce ar voi ei, căci răutatea diavolilor față de oameni este nemăsurată și zavistia lor față de om nu are margini, fiindcă omul este creat după chipul lui Dumnezeu și menit să moștenească viața veșnică în locul îngerilor căzuți”

(Sfântul Ioan de Kronstadt)

Rana egoismului

„Cel care ne nesocotește, ne nedreptățește și ne învinuiește, arde rana egoismului nostru ca să ne facem bine. Dumnezeu îi îngăduie ca să ne însănătoșim, pentru că atâta timp cât avem egoism, avem și dureri. Când va veni vremea în care ne vom smeri, nu ne va mai durea, și atunci ne va cuprinde pacea și liniștea.”

(Pr. Efrem Filotheitul)

„Pe femeie o face plăcută și dorită nu frumusețea trupului, ci virtutea sufletului, nu sulimanurile și fardurile, nici aurul și hainele cele scumpe, ci cuminenția, bunătatea și frica tainică de Dumnezeu.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

ÎNDEMN PENTRU SUFLET

Pentru a avea binecuvântarea lui Dumnezeu celui în 3 ipostasuri, pentru progresul vieții noastre duhovnicești, personal, ca familie, ca neam trebuie să facem 7 lucruri cu sârguință:

1. Mărturisire regulată la duhovnicul nostru

2. Mersul regulat la Biserică

3. Sfânta Împărtășanie cu binecuvântarea duhovnicului nostru

4. Post miercurea și vinerea fără ulei și celelalte zile rânduite de Biserica noastră

5. Milostenie la familiile sărace. Fapte bune

6. Să studiem Sfânta Scriptură, fie și puțin, 5-10 minute, dar zilnic

7. Rugăciune neîncetată: Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă! Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi!

(Gheronda Gavriil Aghioritul)

„Numai numele lui Hristos și al Maicii Sale m-a scos la liman. Orice om care nu pronunță zilnic numele lui Hristos și al Maicii Sale nu este creștin. Sfinții Părinți au fost luminați și ne-au lăsat aceste dragi rugăciuni: Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-ne pe noi!, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!. Cu aceste două rugăciuni ne mântuim toți creștinii.“
(Părintele Efrem Filotheitul)

„Muștrându-l pe altul pentru greșeli, poți să-ți înăsprești sufletul tău și să înaintezi în ură împotriva aceluia. Astfel, nu-l zidești nici pe acela și te înrăiești și pe tine.

(Pr. Dumitru Stăniloae)

„Dacă omului îi este greu să-și ceară iertare, dacă este supăracios și bănuitor, dacă pomenește răul și îi osândește pe alții, toate acestea sunt

fără îndoială semne ale mândriei.“ (Cum să biruim mândria, Sfaturi de la Sfinții Părinți)

Sf. Simeon Noul Teolog: „Despre cel pe care, atunci când îl necinstește, ori îl supără cineva, îl doare inima, cunoscut să fie că-l poartă în sânurile sale pe șarpele cel vechi (trufia). Dacă începe să rabde în tăcere supărările care i se fac, îl va face pe acest

șarpe neputincios și lipsit de vlagă; dar dacă se va împotrivi cu amărăciune și va vorbi cu obraznicie, îi va da șarpelui putere să verse otravă în inima lui și să mănânce fără milă măruntaiele lui.“

„Domnul spune: fă-te pe tine sensibil, iubește tu chiar și atunci când nu ești iubit, iubește-i chiar și pe vrăjmașii tăi. Întocmai așa se produc schimbările.

Ele se produc datorită faptului că voi sunteți gata să îi aduși jertfă, nu datorită așteptărilor, ca altcineva să facă aceasta. Trebuie să începeți cu voi înșivă.“ *(Schiarhimandrit Ioachim Parr)*

„Cei ce se sârguiesc sunt mai ispitiți să judece pe cei leneși. De aceea trebuie să ia aminte la ei înșiși mai mult decât aceia. Căci, judecându-i, vor fi ai osândiți ca aceia, pentru că mândria e un păcat mai greu decât nesârguința.“

(Pr. Dumitru Stăniloae)

„Până nu-L găsești pe Dumnezeu, nu te afli nici pe tine. Nu-ți găsești nici sensul vieții, nici sensul lumii...“

(Sfinții Părinți)

Atenție Mare! VIAȚA DUPĂ MOARTE

Alte pericole prin care diavolul înșală oamenii și prinde mare putere asupra sufletelor sunt:

Preoți care deschid cartea și pro-rocesc și au renume de văzători, homeopatie, magnetism, astrologie, ghicitul în cafea și în palmă, horoscop, reîncarnare, numerologie, spiritism, yoga, clarvăzători, descântători, vrăjitori.

Fraților, o mare problemă care ne distrage de la rugăciune, de la citirea cărților sfinte, care ne fură timpul prețios în care ne putem ajuta aproapele sau să facem fapte bune:

- **DEPENDENȚA DE TELEFON** o altă patimă grea de care nu suntem mulți dintre noi conștienți. Zis-a un Monah: Mai mult ne vede calculatorul decât icoana.

- Oameni buni aveți grijă mare de copiii voștri care consumă energizante care sunt foarte cancerigene: Monster Energie, Red-Bul sau Hell. Ce denumiri demonice și totuși nu mai ținem cont pentru plăcerea gustului. Coca cola-Pepsi conțin celule de copii avortați nu sunt glume. Nu mai lăsați copii să mănânce la McDonald, unde la fel mâncarea de acolo este foarte cancerigenă și provoacă și dependență.

- Nu mai puneți în ciorbe vegeta, delicat, Maggi secretul gustului, Conțin glutamat care este FOARTE CANCERIGEN. Foarte periculos este și Cacao de la Dr Oetker.

- Evitați mezelurile, crenvurștii, margarina, salamurile.
- Țineți posturile. Prin postul negru Medici din Germania au vindecat oameni de cancer.

- **NUMAI LĂSAȚI COPIII SĂ SĂRBĂTOREASCĂ SĂRBĂTOAREA DIAVOLULUI: HALLOWEEN.**

- **NUMAI ÎMPRUMUTAȚI BANI DE LA BĂNCI CĂ VOR SĂ VĂ IA CASELE. ÎNCERCAȚI SĂ SCĂ-PAȚI DE ÎMPRUMUTURI.**

- **Atenție Mare:**

FETELOR, FIȚI FOARTE ATENTE CĂ: STERILETUL, Anticoncepționalele și pilula de a doua zi sunt avortive...

- Încă un drog care face atâta rău și de care multă lume nu vrea să se despartă este CAFEUA:

Otrava din ceașcă de CAFEA.

13 motive pentru a nu mai bea niciodată această licoare. Să citiți la linkul de mai jos ca să înțelegeți mai bine pericolul.

<https://ortodoxinfo.ro/2017/09/11/otrava-din-ceasca-de-cafea-13-motive-pentru-nu-mai-bea-niciodata-aceasta-licoare/>

- **Sf. Ioan Gură de Aur:**

Plăcerea păcatului este ca o umbră și ca un vis. Se stinge înainte ca omul să guste bine din ea. Însă pedepsele care o urmează nu au sfârșit.

- **Părintele Arsenie Papaciov spune:** „Focul Iadului este o realitate, nu o sperietoare adusă de duhovnici sau părinți în educația religioasă. Iadul este o mare realitate. Și dacă nu ierți, mergi în focul cel de veci. Focul de acolo e de mii de ori mai tare decât focul de aici, și-i fără lumină. Nu te vezi cu cineva! Și nu stai acolo un timp, ci o veșnicie! Dați-vă seama, îngrozitor! Pentru că nu numai suferința fizică te macină, ci și faptul că ești rupt de iubirea lui Dumnezeu pe veșnicie. Te îngrozește veșnicia asta, măi fraților.“

- **Pr. Efreim Filotheiul:** Să nu ne pierdem vremea în deșert! Împărăția cerurilor este a acelor care se silesc. Amintiți-vă de ieșirea sufletelor noastre în ultimul ceas și moment al despărțirii celei grele! Amintiți-vă că vin demonii în ceasul cel din urmă și cer să răpească sufletul păcătos și să-l ducă în iad. Oh, ce durere a sufletului, ce suferință! Vai în ce stare înfricoșătoare se va găsi în acele momente! Câte făgăduințe îi va face lui Dumnezeu că-și va schimba viața, că va merge pe calea pocăinței și a luptei, doar ca să nu moară. Toți vom ajunge în acel ceas și le vom întâlni pe cele de sus, și lucruri mult mai mari.

- „Dacă ați ști ce bucurie și dulceață îl așteaptă în Rai pe un suflet drept, ați fi de acord să îndurați cu mulțumire aici cele mai mari necazuri, lipsuri și umilințe!“ (Sfântul Serafim de Sarov)

- **„Cuvântul zilei:** „Gândul îmi spune că cel mai mare dușman al sufletului nostru, mai mare chiar decât diavolul este duhul lumesc, pentru că ne atrage în chip dulce și în cele din urmă ne amărăște veșnic“.

(Sf. Cuv. Paisie Aghioritul)

- **Sfântul Tihon** conchide:

„Mai bine este pentru tine să rabzi aici orice năpastă, mai bine este ca întreaga ta viață să suferi de cea mai grea boală, mai bine e să fii înlănțuit în temnița suferinței, să fii bătut, să fii rănit, în fiecare zi să mori de durere și să arzi în foc, dacă ar fi aceasta cu puțință, mai bine e, pe scurt spus, să rabzi cu mulțumire toate necazurile posibile adunate laolaltă în această lume, decât să te lipsești de fericita veșnicie și să cazi în gheena.“

Aici, pe pământ, orice pătimire mi s-ar întâmpla, tot vine o oarecare mângâiere și totul se sfârșește odată cu moartea. Însă acolo va fi suferința înfricoșătoare, chin fără nicio ușurare, pătimire care va rămâne întotdeauna, care niciodată nu se va sfârși. Viermele lor nu va muri și focul lor nu se va stinge, spune prorocul (Is,66,24). Crezând acestea, să cugetăm asupra lor și, luând aminte adesea la înfricoșătoarea și veșnica suferință, vom putea să fim îmboldiți către pocăință mai osârduitoare, ca să ne izbăvim de toată această nefericire. Iar cel ce nu crede va încerca aieva acel chin, gustându-l la nesfârșit!

Atunci cel potrivit lui Dumnezeu se va convinge de amărăciunea lui, însă fără niciun folos și mult prea târziu pentru a încerca pocăința; se va convinge că acel chin este moartea mai înfricoșătoare decât moartea. Aceasta este moartea fără de moarte, cea de-a doua moarte, moartea de după moarte.

- Roagă-te și gândește-te la tot ce vrei și gândurile tale se vor curăța prin rugăciune; „roagă-te și fă ce vrei“ și faptele tale vor fi plăcute lui Dumnezeu, iar pentru tine, folositoare și mântuitoare.
- Roagă-te și nu te teme de nimic, nu te înfricoșa de necazuri, nu te înspăimânta de năpăstuii, căci rugăciunea le va înlătura. Roagă-te oricum, oricât de neputincios, numai roagă-te mereu, și nu te neliniști de nimic; fii vesel și liniștit cu duhul, căci rugăciunea te va înțelepți.

(Părintele Arsenie Boca)

- „Dacă vrei să scapi de tristețe, nu-ți lipi inima de nimic și de nimeni. Tristețea provine din atașamentul de lucrurile văzute.“

Tristețea vine din îngâmfare, când nu ni se face voia, când ceilalți nu vorbesc despre noi așa cum am vrea și, de asemenea, vine din râvna de a depune eforturi peste puterile noastre.“

(Cuviosul Ambrozie de la Optina)

- „Orice păcat produce în noi o mahnire de moarte, ce secretă otrava morții, astfel că suportul multor boli vine direct din acest fond de autotoxicitate, pe care medicina îl consideră fond psihic, dar care are și o prelungire fiziologică. A nu ține supărare, a nu dușmăni, a avea credință în binele divin, a ierta, a nu mai săvârși fapte ce vatămă pe alții, etc. nu sunt simple formule psihoterapeutice, ci reale dezintoxicări atât sufletești, cât și biologice.“

Părintele Ghelasie de la Frăsinei (Rețetele medicinei isihaste – Ed. Platytera, 2011)

- **Părintele Serafim Rose:**

„În vremurile ce ne stau înaintea, diavolul se va folosi de orice prilej pentru a-i face pe adevărații creștini ortodocși să se mânia unii pe alții pentru pricini mari și (mai cu seamă) mici. Va trebui SĂ NE SILIM să nu mușcăm momeala.“

Scrisoare către Nina Seco, 19 februarie 1974

„Adevărul este primit numai dacă este spus cu pace.“
(Pr. Patriarh Pavle)

Să nu îți fie frică!

Să nu-ți fie frică de ziua de mâine, că pandemia aceasta îți va fura pâinea, că locul tău de muncă-ți va fi luat, nu te speria de nicio veste a falimentului. Nici până acum nu omul ți-a dat pâinea, ci Tatăl Ceresc prin om. El are o sumedenie de moduri de a-ți oferi pâinea, de se va închide o poartă se va deschide alta...

„Dumnezeu strigă către noi să devenim fii ai Săi, iar noi devenim fii ai întunericului. Pentru puțină miere, dăm în schimb toate veacurile. Pentru puțină plăcere, renunțăm la Împărăția lui Dumnezeu.“
(Sfântul Iosif Isihastul)

„Toată lumea îi judecă pe acești copii, se ferească pe stradă de ei din cauza frizurilor ciudate, din cauza hainelor colorate și rupte, din cauza cerceilor, din cauza tatuajelor, le strigă că sunt sataniști și drogați! Este teribil ce se întâmplă cu acești copii, trăiesc în iad și nimeni nu le întinde o mână de ajutor.

Eu atât vă spun vouă:
DIN RÂNDURILE LOR SE VOR RIDICA VIITORI MUCENICI AI LUI HRISTOS!“
(Ieromonah Serafim Rose)

Fără Sfânta Împărtășanie continuă creștinul se prăbușește sufletește*

„Dacă încetăm să mâncăm hrana cea materială, organismul nostru va începe să slăbească, să piardă din puteri și să se prăbușească, va deveni un teren fertil pentru microbi și boală. Omul, care nu primește regulat Hrana cea Sfântă din Potir, va ajunge la prăbușirea sufletească, la întărirea microbilor păcatului, care amenință sănătatea sufletului.“

Pr. Efrem (Filotheitul)

Întoarce-te la Dumnezeu, nu mai amâna!

Atunci când omul vrea să citească ceva despre Dumnezeu sau să se roage mai mult, cel rău, care este duh, ne va împrăștia mintea la toate grijile posibile, ne va da stări de lene, somn, nerăbdare, pentru ca nu cumva să aflăm care este scopul lui aici, pe Pământ.

Diavolul, tatăl minciunii, care lucrează prin gânduri și e mai rapid decât mintea ta, va încerca să te abată, să disprețuiești aceste scrieri. Vei avea gânduri de îndoială, mintea îți va fugi la cele lumești, vei crede că toate sunt scornite de oameni fără minte.

Te va mai lupta cu: UITAREA, TRÂNDĂVIA, NEPĂSAREA. Cere ajutorul lui Dumnezeu și astfel, din mila Lui, vei primi putere și râvna de a căuta adevărul.

Despre importanța spovedaniei

Atâta vreme cât ținem păcatele nemărturisite, ascunse cu voia, atâta vreme atâră pedeapsa lor asupra noastră ca o sabie care stă să cadă peste viața noastră.

Sf. Paisie Aghioritul: *“De îndată ce ne mărturisim păcatele și vinovația, primejdia morții o înlătură Dumnezeu de deasupra noastră. Să nu uităm că una e lupta și suferința omului mărturisit și alta e suferința omului nemărturisit. Unul e luminat la minte, liniștit și câștigă din nou nevinovăția, celălalt e întunecat și îndărătnic și mai rău se afundă. Unul e ascultător de duhovnic asta-i u șurează răbdarea încercărilor, celălalt nu asculta de nimeni, ceea ce-i face îndreptarea cu neputință.”*

Cei care vor să citească tot ce ne-a avertizat pr. Elpidie până acum intrați pe următorul site: <https://manastiresfantulapostolfilip.blogspot.com/?m=1>

„Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi.“

Dumnezeu, fiecărui om, îi creează în această viață anumite împrejurări, prin care îl cheamă la Adevăr, la pocăință. Vrajmasul ne înșeală cu amânarea, că ești tânăr, distrează-te, cum că mai ai timp mai târziu să vii la Dumnezeu. În afară ca Dumnezeu este MultMilostiv și Multrăbdător, El este și FOARTE DREPT.

Ne spune Cuvantul Său că în ceea ce ne va prinde moartea, în aceea ne va judeca. Nu știi când trenul vieții va mai trece pe lângă tine, nu știi dacă respingându-L și disprețuindu-L mereu pe Dumnezeu, vei mai avea ocazia și timpul să mai schimbi ceva în viața ta.

Omule, Dumnezeu poate orice, dar un singur lucru nu poate: Să îți încalce libertatea. Nu uita că, prin fiecare păcat făcut de-a lungul vieții, singur ai creat un zid în inimă, care te ține departe

Despre importanța rugăciunii

Starețul Amfilohie sfătuia: *„Rugăciunea făcută cu stăruință, trezvie, pietate, credință și frângerea inimii, este bună și folositoare. Diavolul se luptă în diferite feluri cu cei ce se roagă, dar pe cei ce nu se roagă îi iubește! Omul, în rugăciune, vorbește cu Dumnezeu și îi cere bunuri duhovnicești și mântuire. Cel ce se roagă trebuie să fie smerit.”*

Sfântul Efrem Sirul: *“Unde se termină rugăciunea începe păcatul.- Rugăciunea este singura care ne poate înalta la cunoașterea lui Dumnezeu.”*

Avva Isaia: *“Nu se poate ca*

de Dumnezeu, în întunericul ignoranței. Astfel răul devine bun, iar binele rău.

Azi răul este la modă și lumea îl iubește. Dacă nu citim Sfinții Părinți și Cuvântul lui Dumnezeu, nu vom ști cum să ne mântuim. Din fiii lui Dumnezeu vom ajunge fiii diavolului. Dumnezeu te iubește atât de mult și îți iartă toate pe care le-ai facut, numai întoarce-te la El.

„Spălați-vă, deveniți curați, lăsați răutățile din sufletele voastre, fiți curați înaintea Mea.” (Isaia1,16)

„De vor fi păcatele voastre cum e carmazul, ca zăpada le voi albi, și de vor fi ca purpura, ca lâna albă le voi face.” (Isaia,17).

Fraților, dacă noi ne rugăm și nu citim să aflăm care este Voia lui Dumnezeu și a O implini, nu am făcut nimic dar și putem pierde tot. „Vor avea ochi și nu vor vedea și urechi și nu vor auzi“, spunea Proorocul Isaia, acum mii de ani.

Dumnezeu să nu asculte rugile omului, dacă omul ascultă poruncile Domnului.”

Starețul Varsanufie de la Optina: *„Todeauna să aveți în voi Rugăciunea lui Iisus: Doamne Iisuse Hristoase fiul lui Dumnezeu miluiește-mă pe mine pacatosul. Numele lui Iisus nimicește toate loviturile diavolești. Dracii nu se pot împotrivi puterii numelui lui Hristos diavolești. Toate uneltirile diavolești se risipesc precum colbul. De ce și cum se întâmplă acestea nu putem ști. Știm doar că acestea sunt adevărate. Mai mult decât toate și înainte de toate smeriți-vă, smeriți-vă. Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește pe noi păcătoșii să nu uitați de Maica Domnului care este cea mai grabnică ajutoare.”*

Pentru o dreaptă informare, urmăriți:
www.ortodoxinfo.ro
www.marturisireaortodoxa.ro

Cărți importante pentru suflet, prin care putem să ne apropiem mai mult de Dumnezeu: Mântuirea Păcătoșilor de Agapie Criteanul, Noul Testament, Patimi și virtuți de Sf. Paisie Aghioritul, Tâlcuirea rugăciunii Sfântului Efrem Sirul de Arh. Serafim Alexiev.